

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu a avut loc la București ședința Comitetului Politic Executiv al CC al PCR. Ordinea de zi a ședinței s-a concentrat asupra mai multor puncte. Primul dintre acestea a fost „Raportul privind îndeplinirea planului pe prima decadă a lunii octombrie la producția industrială, export și investiții precum și măsurile pentru realiza-

rea integrală a prevederilor de plan pe luna octombrie și pe trimestrul al IV-lea al anului 1989”.

Ședință la CPEx

În continuare, Nicolae Ceaușescu a prezentat o informare privind participarea sa la festivitățile de la Berlin, consacrate celei de a 40-a aniversări a întemeierii RDG. La încheierea alocuțiunii sale, „Tova-

rășul” a reafirmat câteva dintre principiile călăuzitoare ale PCR pentru acea perioadă: „Nici o țară socialistă nu are nevoie să copieze acum capitalismul. În primul rând, pentru că l-au avut și știu ce reprezintă el. Nu de șomeri și de săraci avem nevoie, pentru că nu așa vom intra în rândul țărilor civilizate.”

(Continuare în pag. a II-a)

Ceaușescu s-a supărat pe arbitri și pe fotbaliști

În preliminariile Campionatului Mondial de Fotbal „Italia 1990”, echipa națională a României a susținut un meci în deplasare împotriva reprezentativei Danemarcei, în seara de 11 octombrie 1989. Desfășurată în prezența a 45.000 de spectatori, partida s-a încheiat cu o înfrângere categorică a formației antrenate de Emeric Ienei. Golurile gazdelor au fost înscrise de K. Nielsen și Brian Laudrup (în prima repriză), respectiv Povlsen (în repriza a doua).

Membrii echipei naționale a României care au evoluat pe Stadionul Parken din Copenhaga, în acea seară, au fost următorii: Silviu Lung (capitan de echipă), Ștefan Iovan, Mircea Rednic, Ioan Andone, Michael Klein, Ioan Ovidiu Sabău, Dănuț Lupu, Gheorghe Popescu, Iosif Rotariu, Dorin Mateuț, Rodion Cămăratu, Gheorghe Haği.

Reprezentativa Danemarcei, antrenată de Joseph Piontek, a avut la îndemână următoarea componență: Schmeichel - Sivebaek, Olsen, I. Nielsen (din minutul 46, Larsen), Heintze - Jensen, K. Nielsen, M. Laudrup - Bartram, Povlsen, Brian Laudrup.

Nemulțumit de rezultatul meciului și de evoluția echipei naționale în acea partidă, Nicolae Ceaușescu a început ședința CPEx din ziua următoare cu amenințări adresate cluburilor de fotbal care aveau jucători la echipa națională. În stenograma reuniunii respective, pe care o edităm în continuare, se poate observa și tendința Eleni Ceaușescu de a pune „paie pe foc”, ea declarând în necunoștință de cauză: „Armată a dat numai doi jucători, unul este de la «Universitatea», iar restul, toți, de la «Dinamo»”. În realitate, șase jucători au provenit de la „Dinamo”, patru erau de la „Steaua”, unul evoluia la „Universitatea Craiova”, iar altul juca la clubul belgian „Charleroi”. (P. OPRIS)

Stenograma ședinței Comitetului Politic Executiv al CC al PCR din ziua de 12 octombrie 1989

Balint (prim-plan), Lupu și ceilalți componenți ai naționalei de fotbal s-au revansat în returul meciului cu Danemarca, când au câștigat categoric. Cornel Mocanu/AGERPRES

Ședința a fost prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

La ședință au participat tovarășii: Emil Bobu, Elena Ceaușescu, Lina Ciobanu, Ion Coman, Nicolae Constantin, Constantin Dăscălescu, Mișu Dobrescu, Ludovic Fazekas, Manea Mănescu, Paul Niculescu, Constantin Olteanu, Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Ștefan Andrei, Radu Bălan, Gheorghe David, Mihai Gere, Nicolae Giosan,

Suzana Gădea, Ana Mureșan, Cornel Flucă, Ion Stănescu, Ion Badea, Cornel Pănzaru, Alexandru Necula, Ion Ceaușescu, Vasile Bulucea, Viorel Vizureanu, Ferdinand Nagy, Ioan Folea, Iulian Ploștinaru, Decebal Urdea, Frusina Tașmău, Nicolae Ionescu, Emilian Dobrescu, Ilie Văduva, Dumitru Apostoiu, Nicolae Mihalache, Eugen Florescu, Constantin Mitea, Nicolae Ionescu.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Ați văzut, aseară, ce s-a întâmplat cu meciul de fotbal? Mi se pare că se ocupă un

membru al Guvernului de sport. Tov. Constantin Dăscălescu: Pur și simplu, lipsă de organizare. Tov. Elena Ceaușescu: Dar nici nu este nevoie să se ocupe un membru al Guvernului. Au jucat foarte prost. Tov. Nicolae Ceaușescu: Are și Guvernul o răspundere. Guvernul răspunde și de sport, și de cultură. Așa este legal! Trebuie să mergem și să mâncăm „bătaie” cu 3-0!

Tov. Elena Ceaușescu: În orice caz, ne-au făcut de rău. Tov. Nicolae Ceaușescu: I-am spus

și lui Emil Bobu că dacă aici nu câștigă cele două puncte, pur și simplu desființăm cluburile care au dat jucătorii în echipa națională. Să le comunicați și celor de la Ministerul de Interne - le-am spus și eu la telefon -, armata este și ea aici, au avut și ei jucători.

Tov. Silviu Curticeanu: Tovarășul ministru Vasile Milea nu este prezent la ședință, fiind la Buzău, la alegeri.

Tov. Nicolae Ceaușescu: O să audă. Repet, desființăm toate cluburile care au dat jucători, dacă aici nu câștigă.

Tov. Elena Ceaușescu: Armată a dat numai doi jucători, unul este de la „Universitatea”, iar restul, toți, de la „Dinamo”.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Internele i-au învățat așa?! Acasă să marcheze 10 goluri într-un meci, pe arbitri - dacă ei nu câștigă - le spun că îi arestează. I-am spus lui Tudor Postelnicu că, dacă un arbitru mai face așa, nu mai arbitrează. Acest lucru a dus la dezorganizare și, în ultimă instanță, a dus de răpă sportul. Nu se poate una ca asta. A ceea nu este echipă care acasă să marcheze 10 goluri și dincolo, în deplasare, să treacă pe lângă 3 jucători, toți de la „Dinamo”, și să bage golul. Pur și simplu, nu știu să se apere. Au învățat să meargă să câștige acasă, la 5-6 goluri diferență, iar în deplasare să nu facă nimic. Nu trebuie să învețe fotbal ca să dea ceva arbitrilor!

Trebuie, realmente - i-am spus lui Emil Bobu - că este vinovat, pentru că și el se ocupă de sport, și Secția Comitetului Central, că trebuia să cheme, să stea de vorbă înainte, să vadă cum se pregătește echipa, să se ocupe de acest lucru. Fiecare unde este pus trebuie să se ocupe, să urmărească lucrurile. Nu se poate așa! Șe poate pierde, dar aici au pierdut rușinos, nu au jucat. Nu este vorba că am fost „bătuți”, dar nu au jucat. Nu se poate una ca asta!

JURNALE PERSONALE

12 OCTOMBRIE

I-am ascultat pe Luca și pe Dan la Europa Liberă - foarte buni, Luca poate puțin emoționat, oricum de două ori a repetat că nu se aude bine. Până la urmă s-a auzit, și încă destul de bine. Între altele, Dan îl definea pe Ceaușescu drept agent albanez! În fond are dreptate - nu albanizează țara de atâția ani? La Luca, mi-a plăcut autodefinirea ca „apolitic activ”. Of, Dumnezeu, dacă toți apoliticii noștri ar fi la fel de activi! Adevărul este că sunt atât de excitați, încât nu reușesc să analizez în parametri reali acțiunea noastră. Deci, suntem în momentul de față în semnatari din patru orașe (pentru că familia Sămpălean e din Blaj, nu Cluj) și, în plus, am reușit să comunicăm ceasuri în șir cu exteriorul! Îmi și imaginez ce trebuie să fie pe capul „băieților”, ce freacă trebuie să primească ei acum de la șefii lor de la București. Mă întreb cât va mai putea fi folosit telefonul, pentru că de-acum, probabil, ne vor urmări mereu. Ar trebui profitat de deruta lor de moment, dar nu au apărut încă noi semănturi. Dar, oare, vor apărea? Asta e întrebarea, asta e întrebarea. Oricum, e o lovitură din care se poate vedea limpede că nici sistemul, nici „băieții” nu au înfașșurarea pe care și-o imaginează; mai grav, pe care o bănuim noi, pe care încă o bănuie majoritatea populației. Un astfel de sistem e ușor de dejucat, tocmai pentru că e prea organizat, prea calculat. E suficient să găsești fișurile și să te folosești de ele.

Liviu Antonesei, Jurnal din anii ciumei: 1987-1989. Încercări de sociologie spontană, Iași, Polirom, 1995, p. 99-100

Pregătesc volumul „Bal la castel”. Bătălia pentru Abrud din 1849 mi-a ieșit ca un adevărat roman! Totul e tensionat și emoționant. Să vedem dacă volumul va fi prins în planul pe 1990.

Ștefan J. Foy, Caietele unui fiu risipitor. Fragmente de jurnal, București, Humanitas, 1994, p. 286

(Continuare în pag. a II-a)

„POVEȘTEA VORBEI”: ÎNTRE APATIE ȘI EXASPERARE (3)

Eminescu și metroul

...Știi și înțelegi ce se întâmplă. Nu ești singurul care înțelege și știe. De fapt, sunt mult mai mulți cei care știu și înțeleg, decât cei care rămân inerti la semnalele tot mai agresive, tot mai amenințătoare ale realului. Dar țin în ei această înțelegere, iar ea îi sperie poate chiar mai mult decât tot mai insuportabila viață pe care o trăiesc. Au, poate, ori au avut speranța că mai rău decât atât nu poate fi. Că s-a ajuns la limita răului posibil. Răul nu are însă limite, toate speranțele că prăbușirea nu mai poate continua s-au dovedit deșarte. Salvarea, o salvare iluzorie, este atunci adormirea în rutină. Scufundarea în obșnuitul precar al existenței. Năclălala, automatismele protective ale apatiei, somnolența. Masca, buzele strânse punga, fără zămbet, privirea goală, ochii micșorați, căutând pe de lături.

Omogenizarea în trivial și abrutizare

Alchimia existenței: inteligența prefăcută în siretenie, energia vitală convertită în instinct de conservare, eliberarea de presiunile acumulate în interior prin tot mai greu stăpânite crize de furie și exasperare. Nu mai ajută nici hazul. Nimic nu mai ajută. Simți o ireversibilă pornire spre violență și abia dacă îți mai dai seama că abia așa, de fapt, ai cedat brutalității din jur. Că ești impregnat de ea cum ești impregnat de praful dens și irrespirabil ce plutește deasupra Bucureștiului ca un imens lîntoliu murdar.

Îți amintești cutremurat de repulsie, cum într-o seară de octombrie, după ce timp de trei zile stătuseși la coadă la benzină fără să reușești să

ajungi la pompă, fiindcă prin față se băgau neincetat milițieni și bișnițari, cele două categorii sociale înfrățite, și-ai ieșit din fire și te-ai repezit la un sergent-major sau plutonier, ce-o fi fost, care tocmai își trăgea mașina, ai început să-l zgâlțâi, ai încercat să-l dai jos de la volan. I-ai amenințat că îi răstorni mașina, cu expresie probabil atât de înspăimântătoare încât „omul legii” a încercat să-ți îngameze ceva, s-a bălăbat speriat și n-a știut cum să plece de acolo cât mai repede, iar câteva ore mai târziu, când în sfârșit mălurile expresiei exasperării se mai linișțiseră, ai înțeles, zguduit de silă și dezgust, că ai căzut într-o capcană, că n-a fost o izbucnire de revoltă, ci o degradantă pierdere de sine, o cădere în întunericul violenței oarbe.

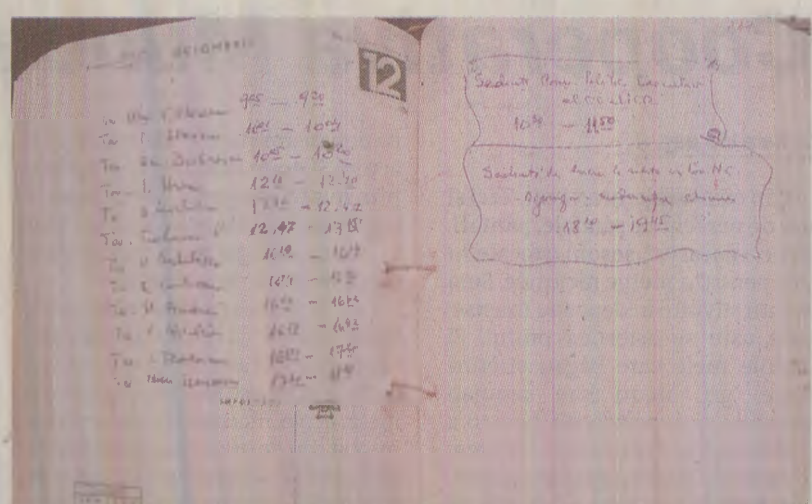
(Continuare în pag. a II-a)

Agenda Eleni Ceaușescu

Seria primirilor la Cabinetul 2 a început joi, 12 octombrie 1989 cu secretarul CC cu propagandă, Constantin Olteanu (orele 9:05-9:20). Până la ora 10:00, activitatea Tovarășei pare suspendată. Se prea poate însă să fi mers la Cabinetul 1 unde, fără îndoială, se petreceau lucruri mai interesante. În acea zi, Nicolae Ceaușescu a primit delegația americană condusă de Larry Napper ce participase la lucrările Consiliului economic româno-american. A fost o ultimă încercare de a-i face pe oamenii de afaceri americani să fie interesați de România, după cum vor povesti mai târziu martorii. Nimeni nu era interesat însă de afaceri cu o țară care voia exclusiv să exporte. Cu atât mai puțin americanii.

Două-trei minute l-a primit Elena Ceaușescu pe Ion Stoian, secretar al CC cu relațiile internaționale și un sfert de ceas (10:05-10:20) pe Emilian Dobrescu, atunci consilier al lui Ceaușescu.

Între orele 10:30 și 11:50 s-a ținut ședința CPEx. Atipică a fost izbucnirea lui Ceaușescu înaintea intrării în ordinea de zi împotriva naționalei de fotbal a României. Cu o seară înainte pierduse, în deplasare, cu 3-0 în fața Danemarcei. Comentariile Eleni Ceaușescu dovedeau că soții urmăriseră meciul împreună. Vor fi rememorați amintiri de demult? Căci Nico-

lae Ceaușescu pe vremea când era „comisar politic” la Armată se ocupase și de înființarea echipei Steaua. Iar Elena Ceaușescu avusese prima ceartă cu Marta Drăghici, cea mai bună prietenă a ei de până atunci, în tribuna unui meci de fotbal Dinamo-Steaua. După ședința CPEx, la Cabinetul 2 au fost primiți Ion Ursu, Silviu Curticeanu și Victor Ciobanu. Ministrul Sănătății, doctorul Ciobanu a fost reținut între orele 12:47-13:15.

După-amiaza, Elena Ceaușescu l-a primit pe Vasile Bulucea, în acel moment vice-președinte al CSP. Peste câteva zile, Bulucea urma a fi

„rotit” vicepreședinte la Primăria Capitalei. A stat de vorbă apoi cu Silviu Curticeanu, Ștefan Andrei, Vasile Nicolciuiu, Ion Teoreanu și Nicu Ceaușescu. Înaintea începerii ședinței de lucru la săliță cu Nicolae Ceaușescu (organizarea și modernizarea chimiei între orele 18:10-19:45) și-a reținut fiul aproape un ceas (orele 17:20-18:10).

Nu-i de mirare că dinspre ofiterii din serviciul de pază și protecție apăruseră zvonuri că fiul cel mic și puternica-i mamă se înfruntau pentru succesiunea la tron.

Lavinia BETA

JURNALUL OMULUI SIMPLU

Cooperativa Munca în Zadar

„În 1989 lucram la o fabrică de încălziminte”, povestește Ioana Mareș. „Eram proaspăt angajată, abia terminasem profesionala, și m-am dus la lucru cu așteptări imense. Vă dati seama, văzusem la televizor tot felul de vizite ale lui Ceaușescu în fabrici și uzine, făcusem în școală și noi câteva vizite de-astea și eram fascinată de ritmul de lucru pe care îl văzusem «oficial». Când am intrat în fabrică, m-au repartizat la o linie de finisare. Practic, făceam ce era mai ușor - puneam șireturi sau aranjam perechile de panofi în cutii de carton. Dar, în primele zile, mi-am dat seama de ce mama și tata râdeau de entuziasmul meu pentru intrarea în rândurile muncitorimii socialiste. «Oi vedea tu ce-o fi la Cooperativa Munca în Zadar», îmi zicea mama.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

12 octombrie (joi)

Soarele a răsărit la 7:27, a apus la 18:37
Luna a răsărit la 17:14, a apus la 4:07
Sărbătoare creștină: Sfinții Mucenici Prov. Tarah și Andronic; Sfântul Cosma, Episcopul Maiumei

S-a întâmplat la 12 octombrie 1989

• În perioada anului care a trecut, americanii au fost nevoiți să cheltuiască pentru îngrijirea sănătății 449 miliarde de dolari, cu 11,1% mai mult decât în aceeași perioadă a anului precedent - se arată într-un studiu dat publicității de compania „Caners Publishing”, care edita cele mai importante publicații medicale din SUA. Cea mai mare rată de creștere a înregistrat-o costul asigurărilor medicale - aproximativ 17%. Studiul estima că acea tendință de sporire a cheltuielilor pentru sănătate continua și anul următor.

Roxana VINTILĂ

PROCESUL LÁSZLÓ TÖKÉS (5)

Sfadă pentru locuința de serviciu

Fila 14:
Eparhia Reformată Oradea
Nr. ad. 1056-1989

Către Judecătoria Municipiului Timișoara

Cu referire la dosarul nostru cu nr. 1056-1989, după la Judecătoria dvs., în care cerem evacuarea fostului preot supleant László Tökés din locuința de serviciu din Str. Timotei Cipariu nr. 1, ap. 1, vă înaintăm - în câte două exemplare - în completarea dosarului

1. Copia numărului lui László Tökés la postul de preot (II) la Parohia Reformată din Timișoara;
2. Copia actului de numire a lui László Tökés la postul de preot supleant la Parohia Reformată Timișoara;
3. Copia actului de retragere a autorizației de funcționare a preotului supleant László Tökés;
4. Adevărata noastră că Parohia Reformată din Timișoara aparține sub jurisdicția Episcopiei Reformate Oradea;
5. Adevărata despre faptul că locuința ocupată de fostul preot supleant László Tökés este locuință de serviciu.

Oradea, la 12 octombrie 1989
Episcop, D. László Papp
Consilier, Ștefan Tarr
(înregistrată la Judecătoria la 13 octombrie 1989)

Fila 17:
Republica Socialistă România
Departamentul Cultelor, nr. 5430/EF/28.08.1989
Eparhia Reformată Oradea
Urmare adresei dvs. nr. 863/1989, vă facem cunoscut acordul Departamentului Cultelor pentru retragerea recunoașterii numelui Tökés László din funcția de preot supleant în cadrul Eparhiei Reformate Oradea, în conformitate cu art. 5, alineatul 1, litera i din Decretul nr. 334/1970.

Șef serviciu (ss) P. Crăciunescu
Episcopia Reformată Oradea
Nr. 1132-1989
Pentru conformitate Oradea, la 12 octombrie 1989
Consilier Ștefan Tarr

Filele 23-24:
Către Judecătoria Timișoara
Subsemnatul Tökés László, domiciliat în Timișoara, Str. T. Cipariu nr. 1, ap. 1, jud. Timiș, depun prezenta
Întâmpinare

(Continuare în pag. a II-a)

PROCESUL LÁSZLÓ TÖKÉS (5)

Sfadă pentru locuința de serviciu

(Urmare din pag. 1)

Prin care solicită a se dispune respingerea cererii privind evacuarea mea din locuința pe care o folosesc, formulată de Episcopia Reformată Oradea, obligând pe reclamant și la suportarea cheltuielilor de judecată, pentru următoarele motive:

I. Ridic excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului, motiv pentru care solicit în primul rând respingerea prezentei acțiuni ca inadmisibilă. Potrivit extrasului de carte funduară depusă la dosarul cauzei, imobilul în litigiu formează proprietatea Parohiei Reformate din Timișoara. În conformitate cu prevederile art. 28 din Legea nr. 177/1948 privind regimul general al cultelor, această unitate bisericească (parohie) are personalitate juridică, având organe proprii de conducere.

Ori prezenta acțiune de evacuare este formulată de o altă persoană juridică, care nu este proprietarul imobilului în litigiu, deci nu poate exercita nici atribuțiile dreptului de proprietate, printre altele de a cere evacuarea. Potrivit prevederilor art. 61 din Statutul Bisericii Reformate din R.S.R. (aprobat prin Decretul 591/1949), toate drepturile și îndatoririle parohiei sunt exercitate de presbiterii. Presbiterii nu numai că nu a solicitat evacuarea mea, dar în mod expres a cerut menținerea mea în această locuință.

II. Cu totul subsidiar, dacă nu veți accepta această excepție, rog a dispune respingerea acțiunii ca nefondată, pentru următoarele motive:

Subsemnatul consider că și în momentul actual, în mod legal am funcția de preot la Parohia Reformată din Timișoara și unitatea reclamantă cu totul nelegal a dispus transferarea mea, drept consecință folosesc în mod legal locuința de serviciu în litigiu. Potrivit prevederilor art. 53 din Statutul Bisericii Reformate din RSR, aprobat prin Decretul nr. 591/1949, preotul este ales de adunarea generală. Legislația în vigoare cunoaște o singură excepție, cea înscrisă în art. 126 pct. V, lit. c din Statut, când „în cazuri excepționale, și anume: când Parohia renunță la dreptul său de a alege preot”, episcopul poate numi preot titular.

În baza unei convenții verbale intervenite între Parohia Reformată Timișoara și Episcopia Reformată Oradea (înțelegere pe care o pot dovedi prin martori), adunarea generală la data de 18.02.1987 a renunțat la dreptul său de alege a preotului, condiționat de faptul că Episcopia mă va numi pe subsemnatul ca preot.

Contrar acestei înțelegeri, Episcopia Oradea în cursul lunii mai (...) 1987 mi-a făcut cunoscut că am fost numit ca preot, trecând în paranteză ca „suplinitor”.

Presbiterii la solicitat de mai multe ori în scris (la 28.03.1987 etc.) numirea

mea ca titular, onorata Episcopia din Oradea nici nu a dat vreun răspuns.

Pentru nerespectarea acestei convenții, presbiterii la data de 16.03.1989 a hotărât să revină asupra hotărârii sale anterioare din anul 1987 și în mod legal m-a invitat să ocup funcția de preot la această parohie.

Organele bisericești superioare nu au dat curs acestei invitații, iar adunarea generală care a avut loc la 4.09.1989 m-a ales în această funcție.

Având tot respectul pentru preotul nou numit de Episcopia Oradea în locul subsemnatului, vă rog să constatați vădită nelegalitatea acestui act de „numire” în contextul actelor normative suscitade, preotul putând fi numai ales de adunarea generală.

Pentru aceste motive, consider că „numirea” unui alt preot în locul subsemnatului a avut loc în condiții cu totul nelegale; motiv pentru care vă solicit cu respect respingerea cererii de evacuare din locuința de serviciu, ca nefondată.

Probe: - Interogatoriul reclamantului

- în funcție de răspunsurile date la interogatoriu, voi prezenta actele scrise sus indicate;

- probele testimoniale, în cazul nerecunoașterii convenției intervenite.

Cu stimă,
Tökés László prin av. Cziprian Zoltan în baza delegației nr. 6632/1989, anexat depusă

Autoritățile l-au amenințat pe pastorul maghiar Tökés cu evacuarea locuinței de serviciu FOTO: AGERPRES

RADIOGRAFII CULINARE

FOLCLORUL DE COADĂ

Trecuse mult timp de când nu mai dădusem la copii lapte. Dar, cum să ajung la „neprețuitul” dar, că la ora 9:00 noaptea trebuia să mă așez la coadă? Începusem o prospectare a terenului aurifer: bătrâne și bătrâni care și făcuseră o nouă profesie și anume „codar”. Adică un individ, nu importă sexul, care stă la orice coadă, în schimb uneori taxe sau al unui serviciu. Eu am avut o persoană care mă ajuta câteodată. Am găsit o vecină, proaspăt pensionată, deci în vâna, care s-a oferit să-mi țină locul la cozi.

Am vorbit cu ea și mi-ți țină rândul la lapte. Am convenit să mă duc la rând pe la ora 4:00 dimineața, când încep să apară înlocuitorii, asigurându-mă că la ora 5:00 laptele era deja distribuit și puteam să mă duc liniștit la serviciu.

Ora patru s-a făcut și la post eu m-am postat. Nu rimează, dar așa a fost. Am descoperit-o pe Felicia pe la o treime din coadă și m-am vârat lângă ea, fără nici un protest din partea codarilor, informații din timp. După ce am schimbat câteva

cuvinte și i-am dat o sticlă de cola cu cafea fierbinte, ce a făcut un tur pe la încă două codare, Felicia m-a pus la curent cu modul de lucru, adică: să nu mă desprind de ea sub nici o formă, să stau după moșul cu bască din fața noastră, pentru că el e „deschizătorul” de drum, precum și că trebuie să fiu cu ochii în patru în momentul în care va veni mașina cu sticlele. Momentul cel mai periculos, peștru că atunci vor profita de zorul descărcării mașinii unii, care se vor infiltra printre cei de la coadă, se vor oferi să ajute la descărcat și vor cere să fie serviți, cu mai multe sticle, înainte de rând. Mi-am însușit strategia și m-am încordat la mușchi, pentru orice eventualitate.

După 20 de minute, apare în semiintineric mașina cu laptele. Parchează cu spatele și șoferul deschide ușile din spate. În momentul asta, câteva persoane din față au năvălit pe partea opusă pentru a încadra perfect mașina, astfel încât, un grup de bărbați de vârste diferite, care a stat ascuns după colțul magazinului, acum a

dat năvală din partea opusă a cozi. Strategia lor a fost distrusă, dar ei încercau să se strecoare printre cei care făceau zid împotriva lor. Șoferul și încărcătorul mașinii, ajutați de vânzător, au descărcat rapid cantitatea de lapte repartizată.

În momentul în care, cu un zor de groază, au închis obloanele și au alergat către cabina mașinii, cele două fronturi s-au unit brusc, astfel încât ne-am trezit față în față cu moșul deschizător care s-a întors rapid și, trăgându-mă de mână, m-a băgat în magazin. Felicia se afla deja pe un loc frunțos și, după ce a luat laptele, mi-a făcut semn că mă aștepta afară.

Am luat prețioasele două sticle cu lapte și m-am strecurat pe ușă. Cum am ieșit din grămadă, o zăresc pe Felicia care sare într-o parte, fentându-l pe un tip. Asta fusese împins de un altul care se aștepta la rândul de noapte, pentru că se strecura printre ei. Tipul „strecurător” și-a căpătat echilibrul și s-a întors de la o dată o ștațoală celui care l-a împins, apoi l-a injurat.

Coadă a luat foc! Au început zbirerie, huiiduieli și alte alea, pentru că individul „strecurător” era cunoscut, toți îl urau. Acum, atitudinea lui devenise de nesuport și trebuia executat. Nici una, nici două, un individ vânjos și tânăr s-a repezit la „strecurător” și i-a tras cu plasa, cu sticlele goale, peste figură și l-a împins aproape de mine! Felicia era în extaz! Bucuroasă nevoie mare că „l-a plesnit cineva și pe boul ăsta. Să se învețe minte!”

„Boul”, năucit, își șterge sângele care-i curgea din gură și, cât a zice pește, apără și un milițian care l-a luat pe după umeri, a întregat cine a făcut asta și cum răspunsul a fost „nu știm, unul care-a plecat”, în silă, l-a sfătuit să se șteargă bine că-și murdărește geaca.

Milițianul a plecat după colț, rânit și plecat și el, iar Felicia a deschis o poezie: „Cum ai zis o injurătură, / și-am și tras o sticlă-n gură!”, și s-a hiziți tot drumul. Eu tremuram de frig, de spaimă, cu două sticle cu lapte în brațe și gândul la noul folclor!

Veronica BECTAS

(Urmare din pag. 1)

Progresul tehnic nu se face prin împărțirea marilor unități socialiste în sute de mii de unități mici. O asemenea împărțire ar duce țările respective cu sute de ani în urmă. De aceea noi trebuie să stăm ferm, și stăm, pe linia întăririi solidarității și colaborării internaționale”. Era însă, prea târziu. Peste doar o lună, „Zidul Berlinului” avea să cadă. Iar regimurile comuniste din „țările frățești” aveau să dispară și ele, rând pe rând.

Americani la București

Într-o perioadă în care se considera că relațiile româno-americane se aflau foarte aproape de „punctul de îngheț”, au existat, totuși, câteva contacte oficiale între reprezentanții ai celor două țări. La data de 12 octombrie 1989, președintele Nicolae Ceaușescu i-a primit pe participanții americani la lucrările reuniunii mixte româno-americane a comitetelor de conducere a Consiliului economic româno-american care se desfășoară la București. Cu acea ocazie, „tovarășului Nicolae Ceaușescu” i-au fost adresate de John Forber, președintele ICC Industries INC, vicepreședinte al secțiunii americane a Consiliului, în numele oamenilor de afaceri americani, calde mulțumiri pentru întevăderile acordate, pentru posibilitatea de a discuta modalitățile și soluțiile concrete menite să contribuie la lărgirea și diversificarea colaborării dintre firmele și companiile americane și cele românești”. La rândul său, Nicolae Ceaușescu i-a salutat pe participanții la reuniunea mixtă a Comitetelor de conducere a Consiliului economic româno-american și a exprimat speranța că această reuniune și discuțiile care au loc vor contribui la identificarea de noi posibilități privind extinderea colaborării dintre cele două țări. În cursul întevăderii, președintele României s-a referit, pe larg, la stadiul actual și la perspectivele de dezvoltare a cooperării economice și a schimburilor comerciale între RSR și SUA, a aplicării în continuare a prevederilor acordului comercial pe termen lung, încheiat în anul 1975, inclusiv a schimburilor reciproce, pentru dezvoltarea relațiilor româno-

americane. La întevădere au participat și Gheorghe Oprea, Ștefan Andrei și Ioan Ungur.

România-Bangladesh

Câte sfârșitul anului, relațiile internaționale ale României începuseră să se restrângă din ce în ce mai mult, iar cei mai activi dintre partenerii noștri externi deveniseră țările „lumii a treia”. La 12 octombrie, la București au avut loc lucrările celei de a VII-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de cooperare economică dintre România și Bangladesh. Atunci, în spiritul prevederilor Acordului de cooperare economică și tehnologică pe termen lung încheiat între guvernele celor două țări, s-a examinat stadiul relațiilor economice bilaterale și s-au căutat noi căi și posibilități pentru diversificarea schimburilor reciproce de mărfuri. La încheierea lucrărilor, președinții celor două părți ale comisiei, Gheorghe Bădiță, adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, și Qazi Shamsul, adjunct al ministrului în Departamentul Resurselor Externe al Republicii Populare Bangladesh, au semnat protocolul reuniunii. De ase-

menea, conducătorul delegației RP Bangladesh a avut întevăderi cu Ștefan Andrei, viceprim-ministru al Guvernului României, Ioan Ungur, ministrul Comerțului exterior și cooperării internaționale, precum și cu reprezentanții ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe.

Prin parcurile Capitalei

Păstrarea și întreținerea, în bune condiții, a patrimoniului vegetal existent era o preocupare constantă a edililor Capitalei, scria presa vremii. Era vorba despre parcuri, dar și despre arborii plantați pe marginea străzilor și bulevardelor. Petre Dăescu, director adjunct în Direcția Domeniului Public din cadrul Consiliului Popular al Municipiului București, se lauda că: „Bucureștii dispune de un bogat și valoros patrimoniu vegetal însumând peste 2 milioane de arbori și arbuști, la care se adaugă circa 25-30 de milioane de flori, care se cultivă anual. În total, Capitala deține peste 4.600 hectare de verdețură împărțite între parcuri, grădini, plantații stradale la care se adaugă spațiile

verzi din ansamblurile de locuințe, precum și din pădurile parcuri și zonele de agrement”. Iar în toamna anului 1989, urmau să fie plantați încă 21.400 de arbori din specii ușor adaptabile la condițiile de mediu din București: stejar, frasin, tei, castan, curpen. Plantarea lor avea să se facă de-a lungul Bulevardului Victoria Socialismului, Splaiul Unirii, Splaiul Independenței, Șoseaua Pandurii și între Piața Victoriei și Piața Unirii.

Expoziție de artă chinezească

La Sala Dalles din Capitală s-a deschis expoziția „Tapiserie și broderii artistice” din Republica Populară Chineză. Organizată cu prilejul „Zilelor culturii RP Chineze”, expoziția prezenta piese originale, din străvechea istorie a poporului din Extremul Orient. La vernisaj au participat membri ai conducerii Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Ministerului Afacerilor Externe, Uniunii Artiștilor Plastici, oameni de cultură și artă, membri Conducerii Companiei pentru Expoziții la Ministerului Culturii din RP Chineză, Wang Jinqing, ambasadorul RP Chineze la București, și alți șefi de misiuni diplomatice.

Vasile SURCEL

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul IX Nr. 14684 Joi 12 octombrie 1989 6 PAGINI - 50 BANI

în spiritul sarcinilor stabilite de tovarășul Nicolae Ceaușescu

la constituirea de lucru de la C.C. al P.C.R.

Produse de înaltă calitate, cu consumuri materiale mult reduse

Adunări și conferințe de dări de seamă și alegeri

ANALIZĂ TEMEINICĂ A ÎNTREGII ACTIVITĂȚI, ȘCOALĂ DE EDUCAȚIE POLITICĂ, REVOLUȚIONARĂ

„Cine se înscrie la cuvânt se angajează la faptă”

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Am văzut la televizor un lucru extraordinar: mii de germani din RDG au părăsit violent țara ajungând în Austria și apoi în RFG! E un exod spre libertate și asta mă face să mă gândesc la o schimbare de mult așteptată pe harta Europei și în URSS! Toată lumea e excitată: ceva se petrece parcă peste voința și speranțele oamenilor.

Gabriela Melinescu, Jurnal suedez II (1984-1989), Iași, Polirom, 2002, p. 279

Despre meciul de ieri cu Danemarca, nici o veste din sursele noastre de dezinformație. De la „Europa” aflăm că danezii s-au supărat rău pe români că n-au participat la tradiționala conferință de presă. Au plecat direct la aeroport, la dispoziția secretarului de partid al Federației, care i-a însoțit. Românii au jucat nervos din cauza insoțitorilor, câte doi securiști de căciulă. Umbra dictaturii

tot mai tare se lățește. Cum să obții performanțe cu asemenea stare de spirit? Merită apreciați Lung, Mateuț, Gică Popescu. Ore și la seral. O încomodă stare de somnolență, de oboseală sfâșietoare. Se mai adaugă și tristețea că la televizor nu mai e nici serialul ăla propagandistic. Numai și numai apologia dictaturii. Viermii mișună greșos. Occidentalii răd de mascarada lighioanelor din piețe și unități agro-alimentare. El s-a minunat tare că nu există ulei la sticle (dar nu există nici altfel), că nu sunt magazine „Vânătorul”, în care să se vândă produse vânătoresci! Dialog în Piața Amzei: „Hai, tu, la Vânătorul, să cumpărăm niște tacâmuri de vultur vânat de tovarășul Ceaușescu!” „Eu aș vrea niște adidași de mistreț vânat de tovarășul cu ajutorul Comitetului Central.” Etc. Și despre humanoizii coborâți din cer, în parcul Voronej, e mare dezbateră. Cică i-a văzut lumea, cum mă vezi și cum te văd, să nu zic vorba aia.

Se spune că au rămas semne indubitabile. Televiziunile prezintă cuplul dictatorial, locul, urmele lăsate de

nepământeni. Zice-se că au o înălțime de trei-patru m, picioarele mai mici, capetele de asemenea, neproporționale. La plecare, au luat un copil, care a început să țipe ca din gură de șarpe, l-au abandonat și au plecat în cosmos. Dar mai mare minune decât asta, cu desăvârșire incredibilă, este vizita Tovului și a Toavei în piețe...

Constantin Trandafir, 1989. Vedere din provincie. Jurnal, București, Editura Vestala, 2009, p. 192-193

Geo Dumitrescu imi trimite noul său volum de versuri alese, „Aș putea să arăt cum crește iarba”, apărut în colecție „Poeti contemporani” (ed. Eminescu, 1989). Prefața e semnată de Eugen Simion. O dedicație amicală, cu scris mărunt, însoțește exemplarul. După câte știu, Geo e grav bolnav, fapt care umbrește considerabil bucuria produsă de acest dar.

Victor Felea, Jurnalul unui poet neles, Ianuarie 1955 - martie 1993, Ediție îngrijită de Lidia Felea, București, Editura Albatros, 2000, p. 735

DIN ARHIVA MINISTERULUI DE EXTERNE

Bulgarii pregăteau modificarea Constituției

Nota Ambasadei României la Sofia
Către Ministerul Afacerilor Externe
Tovarășului Lucian Petrescu,

Potrivit informațiilor pe care le deținem, la indicația conducerii superioare bulgare, s-a trecut la pregătirea propunerilor de modificare a Constituției bulgare. Se are în vedere introducerea unor prevederi noi, vizând creșterea rolului Parlamentului (se preconizează să lucreze în sesiune permanentă) și al consiliilor populare și comunale. S-a indicat, de asemenea, să se reflecte noul sistem economic, îndeosebi al autoconducerii, auto-gestiunii și autofinanțării, precum și al obligațiilor asumate în problematica drepturilor omului prin unele documente internaționale.

Vasile Pungan

Nota Ambasadei României la Washington
Către Ministerul Afacerilor Externe
Tovarășului adjunct al ministrului, Olimpia Solomonescu,

Tovarășului director Ilie Șimon, în legătură cu poziția SUA față de RDG, vă informăm că purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat a declarat că: „Americani urmăresc evoluțiile din Republica Democrată Germană cu interes și preocupare, iar SUA speră că Guvernul est-german poate găsi voința de a răspunde, în mod uman și pozitiv, la dorința covârșitoare de schimbare a poporului”. El a precizat că ambasadorul SUA la Berlin a prezentat acest punct de vedere oficialităților est-germane. Pe

de altă parte, purtătorul de cuvânt al Casei Albe a afirmat că Administrația americană are prea puține informații despre evenimentele interne din RDG pentru a „prezice ce se va întâmpla”. În context, el a afirmat că: „SUA deploră represiunea, oriunde aceasta are loc, și îi admiră pe cei care urmăresc libertăți democratice de un fel sau altul. Rămâne de văzut cu exactitate ce se întâmplă pe plan intern în RDG, dar SUA îi susțin întotdeauna pe cei care luptă pentru mai multă libertate”.

Ion Stoichici
Document din volumul: 1989 - Principiul dominoului. Prăbușirea regimurilor comuniste europene, Ediție de: Dumitru Preda și Mihai Retegan, București, Editura Fundației Culturale Române, 2000, p. 224-225

JURNALUL OMULUI SIMPLU

Cooperativa Munca în Zadar

(Urmare din pag. 1)

Și, în câteva zile, am văzut. Zeci și sute de perechi de sandale, pantofi, cizme, mocasini, șoșoni, stocate în cutii pentru a merge nicunde. Sute de cutii stivuite în depozite imense, peste care se așternea praful. Și mâinile mele care băgau șireturii negre, gri, maro sau aranjau perechile cu repeziune, pentru a implini norma. Nuimi mai amintesc câte trebuia să iasă de pe linia de producție și să fie gata ambalate la sfârșitul zilei. Știu însă că întotdeauna

depășeam „target-ul”, cum îi zice acum. Și eram laudate și ajungeam prin rotație și la panoul de onoare de la intrare, dar niciodată nu am văzut în vreun magazin o pereche de încălțări făcute (și) de mine.

La vremea aia circula printre noi, muncitorii care halate și baticie gri, zvonul că lucrăm pentru export. Ei bine, în cele șase luni din '89, cât am lucrat acolo, nici măcar o cutie nu s-a mișcat din depozit. După vreo două săptămâni învățasem să fac treaba de mântuială, ca toată lumea din fabrică. Șireturile puteau să fie introduse

și strâmb, perechile puteau foarte bine să fie și încălțate aiurea în cutie, oricum nu verifica nimeni. Fetele de la CTC închideau ochii pentru o țigară... „Lasă, dragă, că și-ășa astea n-or să încalțe nici morții”, râdeau ele. Învățasem și să plec acasă, când aveam nevoie, cu câte o pereche de sandale, pantofi sau cizme, depindea de sezon și de ce aveam de „rezolvat” sau a cui era ziua onomastică. Cred că perechile pe care le furau muncitorii erau singurele care păreau cu adevărat fabrica...” (a consemnat Andreea SMINCHISE)

Ceaușescu s-a supărat pe arbitri și pe fotbaliști

(Urmare din pag. 1)

Aceasta este în afara de ordinea de zi, însă să nu se considere că am spus întâmplător, ci trebuie să tragem învățăminte. Nu este un punct la ordinea de zi, dar trebuie să luăm măsuri să punem capăt, să punem ordine pentru că nu se poate merge mai departe așa! Tot în afara ordinei de zi, am aici un articol, apărut în ziarul Nepszabadag, intitulat: „Începem să

ieșim din găoace”, scris de un oarecare Antonievici Roland. Este vorba despre un articol în care se vorbește de înființarea unei Asociații „Janos Kádár”. Să-l citească Curțiceanu.

Tov. Silviu Curțiceanu: Dă citire articolului.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Ați văzut, aceasta este o caracteristică a ceea ce se întâmplă în Ungaria, de tensiune, de oameni care gândesc în Ungaria.

Să se publice acest articol, pentru că

aceasta înseamnă să informăm opinia publică.

Noi am spus-o de mult - nu ne-am referit la nume - că a face așa înseamnă a servi imperialismului. Ei spun, oamenii care cunosc.

Tov. Elena Ceaușescu: Mai ales că a apărut în ziarul lor de partid.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Și acum să intrăm în ordinea de zi (...)

Arhivele Naționale - Fond CC al PCR

ARTICOLUL ZILEI

Noi domenii de utilizare a meloterapiei

Descoperită și aplicată de școlile medicale ale anticității grecești de la Delfi și Cos, muzica a fost întrebuințată ca mijloc terapeutic, cu trecerea timpului, în diferite domenii ale medicinei. Începând cu psihiatria, în care se utilizează pentru acțiunea ei calmantă și ca fond al ergoterapiei, continuând cu ortopedia și reumatologia în care exercițiile de gimnastică pe muzică au un randament evident, meloterapia este folosită cu rezultate bune în ameliorarea respirației, a circulației cardiovasculare, a irigației cu sânge a creierului și chiar în scurtarea duratei de vindecare a plăgilor postoperatorii.

Un nou domeniu de utilizare a muzicii s-a dovedit și sexologia, medici endocrinologi și ginecologi, în colaborare cu muzicologi, concluzionând că anumite partituri pot influența favorabil tratamentul anumitor tulburări sexuale. Doctor Nadine Grafeille, de la Clinica de endocrinologie și ginecologie a Universității din Bordeaux, a prezentat, în cadrul unei reuniuni științifice desfășurată la Paris, rezultatele obținute în tratamentul unor forme

de impotență cu ajutorul meloterapiei. S-a constatat, astfel, rolul de transmitători ai unor puternici stimuli, psihici și fizici pe care îl au anumite melodii și ritmuri, rol condiționat de preferințele suferindului pentru un anumit gen de muzică: clasică, de operă, operetă, pop, rock sau pentru transcripțiile ale unor partituri clasice în ritm de jazz. Între cele preferate de pacienți s-au înscris unele preludii de Bach, Boelroul de Ravel, unele arii din operele „Tristan și Isolda” și „Tauhäusser” de R. Wagner, melodiile de Becaud, Brassens și Armstrong.

Asociată cu măsuri de relaxare și oferită în modalitatea preferată de recepționare a fiecărui pacient – la cască sau difuzor – muzica poate exercita influențe favorabile atât pe plan emoțional, cât și fiziologic, prin restabilirea disponibilității și receptivității perturbate ale acestuia de teama eșecului sau a introspecției excesive, prin crearea climatului necesar.

N. Turturescu
Sănătatea, nr. 10/1989

„POVEȘTEA VORBEI”: ÎNTRE APATIE ȘI EXASPERARE (3)

Eminescu și metrourul

(Urmare din pag. 1)

Aceasta a fost descoperirea care te-a inspăimântat într-adevăr, nu sfaturile și avertismentele prietenilor – „ai avut noroc, putea să te aresteze” –, descoperirea că, fără să vrei, devii asemenea lumii din jur, că îți pierzi identitatea, că riști să nu mai fii altceva decât o brută. O biată ființă elementară, dominată de instincte și condiționată prin ele.

Alternativa exasperării este apatia, eventual camuflată într-o ironie de serviciu. La 15 iunie 1989 sunt 100 de ani de la moartea lui Eminescu. Încă nu se știe ce amploare vor da oficialitățile acestei comemorări. În redacția revistei la care lucrezi, cea mai importantă revistă literară a țării, se pregătește, oricum, un număr special, integral consacrat marelui eveniment. Mai sunt doar câteva săptămâni până la 15 iunie, dată care în acest an cade într-o joi, chiar ziua de apariție a revistei. Și instrucțiunile – care sunt, de fapt, tot atâtea dispoziții ce trebuie executate, ca la armată, „intocmai” – încep dintr-o dată să curgă. Mai întâi, să nu facem cumva „un Eminescu atemporal”, să fie, se zice, „un Eminescu al epocii noastre”. Încărcat de atâtea noi conotații, cuvântul „epocă” sună îngrozitor alături de numele lui Eminescu. Se cer lămuriri, cum adică „un Eminescu al epocii”, ce au oare în comun „epocă” și Eminescu? Se răspunde imperturbabil, dar și cu o vagă undă de iritare ce sună amenințător – „un Eminescu al zilelor noastre, un Eminescu al marilor noastre realizări”.

„A, exclami, fals dumirit, Eminescu și metrourul!” Ai fi vrut, de fapt, să spui „Eminescu și canalul”, dar te-ai oprit, și așa în dosarul tău se va adăuga, poate chiar în această seară, o nouă filă. În definitiv, ai gluhit... Câteva zile mai târziu, o nouă indicație-dispoziție-ordin: să nu cumva să limesască din numărul special al Eminescu al autorii care semnează în mod obișnuit în numerele omagiale din ianuarie. Nu întreabă nimeni care sunt numerele omagiale din ianuarie. Se știe. Dar pentru ca nici un dubiu să nu existe, indicația-dispoziție-ordin cuprinde și lista autorilor care urmează să fie solicitați: sunt autorii specializați în poeme și articole omagiale, cărora

JURNALUL FOTO

acum li se acordă șansa de a-și exercita impura vocație maculându-l pe Eminescu. Profanându-l. Au s-o facă, „Eminescu și canalul”, dar te-ai oprit, și așa în dosarul tău se va adăuga, poate chiar în această seară, o nouă filă. În definitiv, ai gluhit... Câteva zile mai târziu, o nouă indicație-dispoziție-ordin: să nu cumva să limesască din numărul special al Eminescu al autorii care semnează în mod obișnuit în numerele omagiale din ianuarie. Nu întreabă nimeni care sunt numerele omagiale din ianuarie. Se știe. Dar pentru ca nici un dubiu să nu existe, indicația-dispoziție-ordin cuprinde și lista autorilor care urmează să fie solicitați: sunt autorii specializați în poeme și articole omagiale, cărora

șinile lui de vinilin/ia-ți și părintii ca să nu fie singuri/ia-ți și umbrela pentru orice risc./e toamnă-n vorbe și ne plouă-n linguri/și cad din pomi agenții de la fisc.”

Zilele trec și, iată, suntem în săptămâna când numărul Eminescu trebuie să apară. Luni totul e calm. Numărul e suficient de prost pentru a trece. Dar marți, furtuna se dezlănțuie: se cere ca pe prima pagină a primei reviste literare a țării, care urmează să apară chiar în ziua când se implinesc 100 de ani de la moartea poetului național, să fie publicată nu fotografia lui Eminescu, ci fotografia Tovarășului. Care tocmai face ori a făcut o nouă vizită de lucru. „Să fie scos Eminescu de pe prima pagină și trecut pe a doua! Unde vă închipuiți

că va aflați?” Chiar așa – unde ne-o mîi închipuiți că ne aflăm?! Retractări. Discuții cu furorile. Măcar atât să se obțină: portretul lui Eminescu pe prima pagină. Se încearcă o soluție de compromis: să fie, pe prima pagină, și Tovarășul, și Eminescu. Nu merge, este o imposibilitate grafică. Și, în sfârșit, dezlegarea: „Bine, să rămână Eminescu pe a-năia și să-l punem pe Tovarășul pe-a doua. Dar sus, să deschidă pagina!”. Așadar, Eminescu a câștigat.

A câștigat? La capătul acestei simonistre comedii, când în sfârșit este singur, aceeași întrebare lipsită de răspuns: Cum și cât mai poți rezista? Până când? Mircea IORGULESCU

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Cu securistul pe fir, despre „raționalizarea alimentelor și subzistența populației”

UM 0639/51 București ieșire
Nr. D/00/321488 data 12.X.1989
Post 19/24 2/3 (două) file
Redat din limba română
11.X.1989 strict secret
Ex. unic UM 0800/123

12.X.1989
Red. Cpt. G.I.

Stelian Tănase, Acasă se vorbește în șoaptă. Dosar și jurnal din anii târzii ai dictaturii, București, Compania, 2002, p. 178-179

Ștefan

8,51 cheamă 29.32.11

„Ștefan” are cu cetățeanul care îi răspunde un început de convorbire pe probleme profesionale, după care între cei doi are loc următorul dialog:

Cet – Chestia de aseară ți-a plăcut?
„S” – Nu, nu știu nimic.
Cet – O să afli!
„S” – Aflu în timp, nu?
Cet – O să afli. Este ceva de nu-mi revin. Orice ți-ai putea imagina, dar asta nu.

„S” – Da, bine, asta e.
„S” în continuare discută despre noul sistem de aprovizionare cu alimente. „S” face următorul comentariu:

„Vrei să-ți spun ceva, o chestie care ar putea să-ți pară nepopulară. Eu aș face raționalizarea tuturor alimentelor la toate categoriile, dar mi-aș lua obligația să asigur aceste cantități de subzistență a întregii populații.”

Cei doi revin în probleme de ordin profesional, după care închid.

Republica Socialistă România
Strict secret
Ministerul de Interne
Exemplar nr. 1
D.S.S. – S.M.B.
Nr.F/31/C.P./D/00844940

Către U.M. 0610 Buc.

La adresa dvs. nr. 152/V.D./D/006500 din 11.07.1983 vă comunicăm:

Nedelescu Elisabeta, fiica lui... și..., născută la..., contabilă la..., domiciliată din anul 1976 într-un apartament cu 3 camere, proprietate personală, situat în Str. Prevederii nr. ... bl. ... (și nu Y4) sc. ... ap. ... sect. ...

Sus-numita este caracterizată ca o persoană liniștită, modestă și serioasă, mai rezervată însă în raporturile cu ceilalți locatari. Nu a fost observată la domiciliu în anturajul unor cetățeni străini sau a

altor persoane suspecte.

O perioadă de timp, aici a locuit și sora ei Morar Ana, născută în 1952 în Albești (cât era studentă), acum încadrată la IAS Precizia, pe post de economist principal, plecată în 1978, căsătorită cu un inginer electronist având un copil, care mai vine din când în când pe aici.

Cea în cauză este preocupată de gospodărie și de creșterea fiicei lor Columbia născută la 26.05.1974 în Sighișoara, elevă.

Este căsătorită cu Nedelescu Gheorghe fiul lui... și..., născut la... în..., fost zugrav la ICM 4, apoi la Gospodăria de Partid, în prezent este bolnav și este văzut mai mult acasă.

Cea investigată lucrează, după cum ne-au relatat sursele, numai dimineața.

Parte grafică

Schița – adresa – în care domiciliată numita...

Șef Serviciu
Semnătură indescifrabilă
Of. op. 1 – lt mj.
Semnează indescifrabil

Extras din dosarul de urmărire informativă a lui Dumitru Iuga, provenit din arhiva CNSA

DIN ARHIVA CC AL PCR

Producția de soia a crescut miraculos

Stenograma ședinței Comitetului Politic Executiv al CC al PCR din ziua de 12 octombrie 1989

Sedința a fost prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român

Punctul I

Raport privind îndeplinirea planului de producție industrială, export și investiții în prima decadă a lunii octombrie 1989 și măsurile pentru realizarea integrală a planului pe luna octombrie și trimestrul IV.

Pe ansamblu, suntem oarecum satisfăcuți. Pe 10 zile avem totuși un minus de 3,2 miliarde la export față de anul trecut este o creștere de 13,7, dar avem rămăneri în urmă. La export, pe DC, avem 129, față de primele 10 zile ale lunii octombrie a anului trecut; repet, dar avem o rămăneri în urmă foarte mare.

La investiții stăm ceva mai bine acum, însă sunt ministere care merg prost: Petrolul – 102; metalurgia – 104, care trebuia să aibă 115-120; și aici trebuie rapid să ia măsuri.

Tov. Marin Enache: Am luat deja măsurile necesare.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Nu mai vreau să discutăm!

Construcția de mașini cu 109, foarte slab, pentru că au 400 de milioane nerealizate. Și nu se poate merge mai departe așa, trebuie să vă puneți pe treabă foarte serios! Chimia – 1,9 miliarde nerealizate; Industria Ușoară – 400 milioane și Ministerul Industriei Alimentare are 2 miliarde nerealizate, însă creșterea față de anul trecut este de 163. Ei pot să-și dubleze pentru că și produsele pe care le-am dat, unele sunt de trei ori mai mari și atunci și producția industriei alimentare trebuie să crească în mod corespunzător. Noi trebuie să judecăm și după materiile prime și produsele pe care le-am dat și, ca atare, trebuie să realizăm planul așa cum este stabilit. Ministerul Agriculturii slab și nu este admis. Dar aici planul este slab la agricultură. Și ceilalți, totuși, și-au realizat planul chiar și consiliile populare, deși au ceva mai puțin ca înainte.

La investiții avem 2,2 miliarde nerealizate, deși avem o creștere de 17% față de acum un an, însă avem rămăneri în urmă foarte serioase și trebuie neapărat să acționăm în spiritul celor ce am discutat.

Este un început mai bun, dar nu este bun. Și mai avem 20 de zile, din această lună, și vă rog să luați toate măsurile să realizăm planul și să realizăm exportul în întregime.

Planul de export care a fost stabilit, îl cunoașteți, obligatoriu trebuie să se realizeze în toate ministerele. Nu vom admite nici un fel de justificări! Vă rog să luați măsuri. Vă pun în vedere acest lucru, pentru că zilele acestea am fost ocupat cu industria alimentară și cu Capitala, o să discutăm, dar începând de luni, zilnic mă voi ocupa de felul cum facem exportul pe fiecare întreprindere. Și trebuie să realizăm, în întregime, exportul fără nici un fel de discuție. Nu se poate merge mai departe așa! Trebuie

să facem tot exportul!

Aestea sunt problemele asupra cărora am dorit să atrag atențiunea.

De discutat am discutat, nu este vorba despre un alt program, ci de măsuri să se realizeze planul, în întregime, în toate domeniile. Nu există nici un fel de justificare!

Trebuie neapărat să ne ocupăm să punem ordine. Repet, ceea ce am găsit în industria alimentară, degeaba vorbim despre modernizare, că, practic, am înrăutățit și procesele vechi tehnologice, am dezorganizat industria – și acest lucru îl avem și la alte ministere. Nu modernizăm! Lucruri elementare. Această, practic, este în toate ministerele.

Avem încă consumuri mari, productivitatea muncii nu este bună. Exact ce am discutat, nu mai reamintesc – au trecut numai cinci zile de când am discutat.

Dar realizările, deși în procente, față de acum un an sunt mai bune, dar față de plan nu stăm bine. Și la câteva ministere – metalurgie, chimie, industria ușoară –, chiar față de acum un an stăm prost. Și nu se poate admite una ca asta!

Asupra acestor lucruri am vrut să atrag atențiunea.

Dacă aveți ceva de spus vă rog să spuneți. Planul îl cunoașteți, l-am discutat.

Tov. Constantin Dăscălescu: Am discutat și dimineață aceste probleme.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Eu atât am avut de spus. Vămiurea. Vreau să ne ocupăm să facem programul de vămiuire în întregime și luni dimineață, pe întreprinderi, produse, pe fabrici să-l avem. Eu voi face un dispeccat – așa cum ne-am ocupat de agricultură – care să lucreze direct cu județele și cu întreprinderile. Văd că ministerele, comerțul exterior și întreprinderile nu vor să facă aceasta. Au ajuns ca unele cooperative de producție să lucreze mai bine decât o întreprindere industrială, să strângă la timp și să dea produsele.

Am ajuns să avem realizată o producție de soia de 3.050-3.060 milioane tone.

Tov. Elena Ceaușescu: Este chiar de 3,200 milioane.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Așa este, față de 600 mil cât am avut acum un an. Este o creștere de cinci ori și ceva a producției.

Tov. Elena Ceaușescu: Aproape de șase ori.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Atrag atențiunea ca să nu se spună că dacă creștem cu 3% este bine. Nu! Avem și trebuie să lucrăm așa cum am stabilit! Nu se poate! Ați văzut și la irigații, și la neirigații ce producții sunt. La neirigații 20 de tone, la irigații 30 de tone de porumb. Și oamenii s-au mobilizat – mă refer aici, la agricultură.

Nu văd același lucru în industrie. Ce pot să spun eu de un ministru sau de un director de întreprindere care are produse realizate în stoc de un miliard pe țară și nu se ocupă să le vândă. Ce fel de întreprindere și ministru este acesta?! Ce, facem producție ca să o ținem în stoc?!

Vă rog, foarte serios, răspundeți direct și, începând de astăzi să luați măsurile nece-

sare. Eu am la mine doi tovarăși – așa cum am făcut și cu agricultura – care iau la telefon și pe primii secretari și pe miniștri. Așa o să facă, că nu pot să telefoniez eu fiecare dintre voi și directorilor, și întreprinderilor.

Trebuie să facem 300 de „Dacii” de calitate și să se vândă.

Cum am făcut anul acesta, cu producția agricolă socotim și aici realizată producția care intră în depozit, deci numai producția intrată în depozit o considerăm ca realizată. Și până azi dimineață aveam la soia 2,950 milioane tone intrate. Au terminat în condițiile prevăzute de lege. Au încheiat ieri sau alaltăieri.

Uite, asta vreau ca cel puțin atât cât se lucrează în agricultură, vreau să fie și în industrie. Producția este socotită ca realizată când este pusă în vagoane și expediată, fie la export, fie în țară.

Dar discutăm acum exportul. Nu se poate să mai avem încă produse, din luna martie, în stoc! Ce fel de activitate economică este aceasta?!

Eu vă rog să se înțeleagă că, luna aceasta, trebuie să lichidăm stocurile, să facem revoluție și în industrie. Ceea ce am spus cu noua revoluție agrară, este valabil și aici, pentru că este și producție, dar este și răspundere și organizarea pe care am spus-o la început. Asta este noua revoluție în modernizarea și organizarea activității, care cuprinde totul, începând cu ministrul și până la ultimul muncitor.

Repet, nu considerăm realizat planul dacă producția nu este vămiuită la export sau în țară și nu iese din întreprindere. Toți cunoașteți cât aveți în stoc, se cunoaște pe întreprinderi, la județe și vă rog să luați măsuri.

Sigur, Comerțul Exterior – nu așa, cu vorbe – ci zilnic să urmărească, să răspundă și să asigure producția.

În transporturi să avem asigurat tot ce trebuie, să predăm la timp, să nu mai stea în depozite în vagoane, pentru că vagoanele nu sunt pentru depozitare; să asigurăm navele necesare, adică tot ceea ce este necesar conform planului pe care îl avem.

O să se spună, probabil, că se cere să se facă de două ori mai mult? Nu! De trei ori să faceți mai mult, că avem marfă și trebuie să faceți de calitate și să vindem. Aveți capacități de producție. Să faceți calitate!

Aici, în țară, sunt reprezentanții din Consiliul economic româno-american. Prima problemă pe care au ridicat-o – și l-am spus lui Ștefan Andrei să-mi dea lista – a fost că nu se livrează produsele la timp și de calitate.

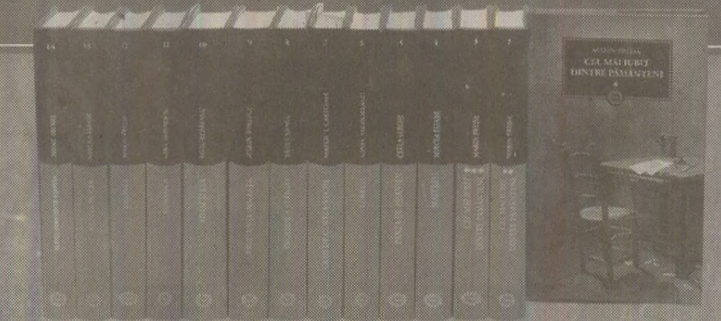
Avem multe domenii unde nu plătim nici o taxă vamală. Aceasta este la câteva produse sau plătim 1%. De exemplu, la conserve de carne se plătesc 2.800 dolari/tonă și nu am făcut producția și, în schimb, vindem carnea cu 1.200 dolari/tonă. Nu am făcut tractoarele, nu am făcut piesele de schimb. Nici în confecții n-am făcut nimic.

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR – Secția Cămarilor, dos. nr. 60/1989

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri,
numai cu **JURNALUL**
NATIONAL
CEL MAI CITTIT ZIAR DE CALITATE
www.jurnalul.ro

10,9
LEI

Cărțile se distribuie la chisocuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

ACI RADIO EUROPA LIBERĂ!

O PROPUNERE SOVIETICĂ DE A TRANSFORMA PACTUL DE LA VARȘOVIA ÎNTR-UN NOU COMINFORM

Un articol dintr-o publicație sovietică a subliniat că de-a întâi latura politică a Pactului de la Varșovia prin înființarea unor agenții care să arbitreze neînțelegerile intrabloc și să coordoneze politica la nivelul blocului estic. Acest articol din Novoe Vremya a sugerat ca Pactul de la Varșovia să se transforme într-un centru de coordonare a politicilor și de management al crizelor din Europa de Est. În acest fel, s-a spus, pactul ar putea ajuta la găsirea unor soluții pentru conflictele care izbucnesc între membrii Europei de Est și care îmbracă o tot mai mare diversitate. În articol se susține că un astfel de rol ar trebui să fie în consens cu declarata intenție a lui Mihail Gorbaciov de a face din pact un organism mai ales politic și mai puțin militar.

Se gândește oare Gorbaciov la transformarea Pactului de la Varșovia? FOTO: Arhivele Naționale

comune, mai ales că au rămas cu mult în urma Vestului. Acest lucru face să fie imposibile pentru ele participarea la viața economică mondială și integrarea politică. În al doilea rând, ce alt mecanism, în afara pactului, ar putea fi, ar putea „asigura stabilitatea” Europei de Est, o zonă care a fost adesea o sursă de conflicte și de războaie? Ar fi „iresponsabil” să se considere că stabilitatea din regiune ar putea fi menținută fără pact, având în vedere că actuala „probleme interne” din anumite state membre ar putea începe să influențeze comportamentul lor pe planul politicii externe.

De ce mai e nevoie de pact? „S-au auzit păreri”, scriau autorii, că Pactul de la Varșovia „s-a epuizat”. La care ei aduc patru argumente pentru care pactul ar fi rămas util. Mai întâi, statele membre încă au probleme sociale și economice

statele reformiste învecinate. (Autorii sugerează că o astfel de izolare nu va fi un succes.) În al patrulea rând, „dacă țările est-europene și Uniunea Sovietică nu vor să devină groapa de gunoi a unei bogate și înfloritoare Europe a secolului 21, ele trebuie să acționeze împreună”.

Toate acestea, au susținut autorii Novoe Vremya, „unesc obiectiv Europa de Est într-un singur tot și, în același timp, separă obiectiv Europa de Est și Uniunea Sovietică de partea vestică a continentului.”

O uniune politică matură

Pactul trebuie transformat, susțin autorii, într-o „uniune politică matură” care a lăsat în urmă moștenirea stalinistă ce plana asupra relațiilor URSS-Europa de Est. Maturitatea pro-

vine dintr-o egalitate în diversitate, din acceptarea opiniilor diferite și chiar contrarii, ca și din renunțarea la nervozitatea sovietică provocată de tot mai marea influență a Vestului asupra Europei de Est. Moscova nu are motive să fie nervoasă pentru că „prestigiul și autoritatea URSS și a liderilor săi este deosebit de mare în rândurile populațiilor est-europene”. „Foarte important este și ceea ce s-a făcut în ultimii ani prin „dezinternaționalizarea” problemelor interne ale țărilor est-europene. Puține popoare, astăzi, se mai bazează pe intervențiile sovietice sau pe indicații de la Moscova.”

Vladimir V. Kusin
Radio Europa Liberă (München)
- Raport al secției de cercetare, condusă de dr. M. Șafir.
Document din „Arhiva 1989”,
Universitatea Babeș-Bolyai,
Cluj-Napoca (Traducere din limba engleză de Eliza DUMITRESCU)

DIN PRESA EXILULUI

Conducătorii Germaniei răsăritene înclină spre un dialog cu mișcările de protest

Primele semne de liniștire și posibilități de a se ține un dialog între autorități și manifestanții care pretind reforme au apărut în Germania răsăriteană. În mod oficial, conducerea Germaniei răsăritene nu arată semne de moderare a poziției sale și continuă să-i atace pe manifestanți, dar în câteva orașe principale conducerea locală a început dialoguri cu manifestanții.

Biserica reformistă a început și ea să intervină pentru a împiedica alte ciocniri între manifestanți și forțele de securitate.

Tendința spre un dialog se constată în special în orașul Leipzig. O manifestație la care au participat 80.000 de oameni s-a încheiat în liniște, în urma unui apel lansat în comun de Consiliul Municipal, Consiliul clerical și conducerea locală a Partidului Comunist. Activiștii ai Partidului Comunist din oraș s-au întâlnit cu reprezentanții ai mișcării de protest, au ascultat cererile lor și au promis că se vor întâlni din nou săptămâna viitoare.

La Dresda au avut loc întrevăderi între primarul orașului și un grup de 20 de manifestanți cărora li s-a promis că ar putea fi eliberați. Un reprezentant al Primăriei a declarat că autoritățile municipale nu sunt autorizate să accepte revendicările ma-

nifestanților, dar și în acest caz s-a convenit în privința unei noi întrevăderi, săptămâna viitoare, după ce reprezentanții Primăriei vor avea consfătuiri cu Guvernul.

Poliția a eliberat 500 de manifestanți care fuseseră arestați în cursul turburărilor la Dresda.

În Germania Răsăriteană se constată, de asemenea, un nou fenomen: alăturarea intelectualilor de prim rang, dintre care unii fac parte din conducerea țării, la cererile „de democrație și libertate a expresiei.”

Președintele Uniunii Scriitorilor din Germania Răsăriteană, Herman Kant, care este și membru al Comitetului Central al Partidului Comunist, a scris în cotidianul tineretului Junge Welt: „A venit timpul să spunem lucrurile pe nume. Valul de zeci de mii de tineri care trec din Germania Răsăriteană în cea Apuseană nu poate fi definit decât un eșec al regimului nostru”.

Partidul Comunist din Ungaria a decis să se autodizolve

Budapesta - Partidul Comunist Ungar, aflat la putere, a decis să se autodizolve.

zolve și să se transforme într-un partid socialist nou, în care să existe democrație parlamentară, drepturi cetățenești și comerț particular.

O majoritate zdrobitoare din rândurile celor 1.300 de delegați la Congresul Partidului Comunist a sprijinit propunerea de dizolvare a partidului și de a se înființa un partid socialist.

Se menționează că este pentru prima oară în istorie că un partid comunist aflat în putere decide să se dizolve de bunăvoie și să abandoneze principiile de bază ale marxism-leninismului.

Secretarul general al Partidului Comunist Ungar, Caroly Grosz, s-a numărat printre cei 159 de deputați care au votat împotriva dizolvării, iar alți 38 de deputați s-au abținut de la vot.

Nu s-a numărat câte mâini s-au ridicat în favoarea hotărârii deoarece a fost clar că este vorba de o majoritate covârșitoare.

Viața Noastră
Articol primit prin bunăvoința doamnei Ditta Goshen, coordonatoarea a Centrului de Studii și Cercetare a Istoriei Evreilor din România de la Universitatea Ebraică din Ierusalim.

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Succese ale constructorilor forestieri din Argeș

Corespondentul voluntar Ion Dobrescu ne relatează într-o recentă scrisoare despre munca unor harnici constructori de la Întreprinderea de Construcții Forestiere din Câmpulung, județul Argeș, care se ocupă de amenajarea văilor râurilor și păraurilor montane. Digurile și casetele de protecție pentru dirijarea apelor, mai ales în perioada ploilor torențiale și a viiturilor, construite de aceștia pe Valea Caselor în comuna Dragoslavele, Valea Seaca Pietrelor la Brustureț-Dămbovicioara etc., reprezintă adevărate opere de artă din beton și piatră ce se armonizează perfect cu peisajul montan, stăvile sigure pentru protejarea împotriva degradării, a zonelor respective. Ele sunt, de asemenea, utile și necesare pentru exploatarea forestieră, lucrările silvice, de întreținere a pășiiștilor, stânelor, turismului de agrement. Ample lucrări se vor executa și în defileul Dămbovicioarei, unde se construiește o păstrăvărie modernă, ca și pe Văile Zavelei, Izvorului, Muierii, Orăției, de sub cetatea cu același nume a Basarabilor.

Dinamo București, singura echipă cu punctaj maxim

Cu ascendentul moral al victoriei din Ghencea în fața marii rivale, Steaua, scor 3-0, obținută în etapa a 3-a, Dinamo ajungea după runda a 7-a cu punctaj maxim, singura echipă din campionat care se putea lăuda cu această realizare. În partida de la Petroșani, elevii lui Mircea Lucescu au obținut o victorie la pas, fără să forțeze, 2-0, prin golurile lui Mateuț și Klein. Numai că petroșenii au avut o echipă „ciuntită” de accidentări și suspendări, iar în poartă a fost folosit un debutant, Ghițan. Este drept, și la Dinamo au fost menajați, în perspectiva meciurilor din Cupa Cupelor și ale echipei naționale, o serie de titulari, printre care Lupu, Ionuț Lupeșcu, Rednic sau Răducioiu, însă ultimul a intrat pe final. 20.000 de spectatori au asistat la partida de la Petroșani. Urmărirea liderului, Steaua, a câștigat, de asemenea, în deplasare, 1-0 la Ploiești în fața Petrolului, însă a făcut-o cu mare greutate. În fața unor tribune arhipline, steliștii au suferit la finalizare, deși au dominat meciul. Lăcătuș, Hagi și Ilie Dumitrescu nu l-au putut învinge pe portarul Liliac, fost în lotul Stelei, însă, după pauză, a făcut-o fundașul ploieștean Popa, care a înscris în propria poartă. Steaua a urcat pe poziția secundă, însă doar pentru faptul că Universitatea Craiova are două meciuri mai puțin disputate.

DIVIZIA A, ETAPA A 7-A

Jiul Petroșani - Dinamo	0-2
Mateuț (41), Klein (76)	
SC Bacău - „U” Cluj-Napoca	4-2
Șoiman (13, '85), Burleanu (22-pen.), Tismănar (56) / Dochia (41), Biro (74)	
Victoria - Flacăra - Moreni	3-2
Coras (52, 71), Tără (56-pen.) / C. Pană III (54), Dragnea (78)	
Petrolul Ploiești - Steaua	0-1
D. Popa (48-autogol)	
Poli Timișoara-Inter Sibiu	2-2
Varga (16-pen.), Olosutean (87) / Majaru (81, '84)	
Corvinul Hunedoara - FC Argeș	2-1
Gabor (29), Petcu (66-pen.) / Grigoriu (86)	
FCM Brașov - FC Olt	1-1
Andrași (10) / Șuvagău (57)	

Meciurile Univ. Craiova - FC Bihor și Sportul Studentesc - Farul Constanța au fost amânate.

CLASAMENT

1. Dinamo	7	7	0	0	22-1	14 p
2. Steaua	7	5	1	1	12-4	11
3. Univ. Craiova	5	4	1	0	11-2	9
4. Victoria	7	4	1	2	10-6	9
5. FC Bihor	6	4	0	2	18-9	8
6. Petrolul	7	4	0	3	10-9	8
7. FCM Brașov	7	3	2	2	6-13	8
8. Inter Sibiu	7	3	1	3	13-7	7
9. Corvinul	7	3	1	3	6-12	7
10. FC Olt	7	2	2	3	8-8	6
11. SC Bacău	7	2	2	3	10-13	6
12. FC Farul	6	2	1	3	8-8	5
13. Flacăra	7	2	1	4	7-11	5
14. Jiul	7	2	1	4	5-10	5
15. „Poli” Timișoara	7	1	2	4	10-12	4
16. „U” Cluj	7	1	2	4	7-16	4
17. Sportul	5	1	0	4	5-6	2
18. FC Argeș	7	1	0	6	3-14	2

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Daniel STAN

Căsuțele românești și pietricelele belgiene de la Floreffe

Martine Vandembroucke scria în Le Soir, de la 11 octombrie 1989, despre o acțiune simbolică organizată de asociația belgiană pentru salvarea satelor românești (Opération Villages Roumaines), la Floreffe.

„În casa comună a Europei, dragă lui Mihail Gorbaciov, va lipsi întodeauna o fereastră, constată recent poetul Mircea Dinescu: aceea a României. Tocmai această fereastră încercăm să o deschidem de mai multe luni de zile, constatau organizatorii operațiunii «Satele românești». (...) dar trebuie să recunoaștem că ramele de lemn s-au umflat, că fereastra este blocată și că obloanele rămân închise. Nu avem în consecință altă soluție decât să aruncăm de afară cu pietricele și gaun.

Sămbăta aceasta, la 14 octombrie, încă o pietriceală va fi aruncată de la Floreffe. O expoziție, spectacole, dar și dezbateri și întrebări: Ce pot face azi comunele și cetățenii belgieni pentru România?

Pentru început va fi prezentată expoziția «Cel mai mare sat din lume», care constă în zeci de mii de căsuțe făcute de școlarii belgieni. Se vor prezenta la Floreffe și fotografii ale satelor românești, filme, cărți și casete video. Emisiuni de radio consacrate României vor fi ascultate în direct, vor avea loc spectacole pentru copii și pentru adulți.

Dar momentul cel mai important va fi masa rotundă consacrată situației actuale din România. Printre invitați: Mihnea Berindei, vicepre-

dinte al Ligii Drepturilor Omului din România, Adriana Cornea (fianța disidentei române Doina Cornea), Marie-Françoise Ionesco, Josy Dubie, scriitorii români din exil, reprezentanți ai emisiunilor în limba română de la Radio Europa Liberă. Călători care își vor povesti experiențele, primări, reprezentanți ai comitetelor locale care își vor face bilanțul activității etc. La opt luni de la lansarea sa oficială, operațiunea «Satele românești» este, într-adevăr, la o răscruce. Succesul este incontestabil: 250 de comune francofone au aderat la proiect, 2.000 în toată Europa. După Franța, Elveția și Marea Britanie, urmează Danemarca, Spania și Germania Federală, care vor face același demers de a adopta satele românești amenințate de planul de sistematizare al președintelui Ceausescu.

Dar operațiunea «Satele românești» va fi una pe termen lung. Disigurarea nu a lovit încă orașele (cu excepția Bucureștiului), dar este ca o sabie a lui Damocles. Sistematizarea ar putea să înceapă în trei ani, într-un an sau în trei săptămâni. Care dintre comunele adoptive va face față loviturilor? În prezent, prietenii ambasadei române duc o mare confidențialitate pe lângă comune sau școli, pentru a dovedi că în spațiile operațiunii stă bineînțeles mâna capitalismului internațional.

Într-o carte recent publicată (Societatea civilă și datorită de a fi implicat), operațiunea «Satele românești» își revendică tocmai această datorie de a se implica pentru un stat euro-

Roșu

ORIZONTAL: 1) „Doamna cu beretă roșie” din opera „Evgheeni Oneghin” de Ceaikovski - Modă de la centru! 2) Varietate roșie de corindon, folosită ca piatră prețioasă și în mecanica de precizie - Pictor român (Ion: n. 1989) din a cărui operă menționăm natura moartă „Florii roșii”. 3) Cap de erou - Romancier și dramaturg francez (Alexandre, 1824-1895), autorul romanului „Cavalerul casei roșii”. 4) Pictor român (Ion Brăduț, n. 1924) autorul pânzei „Case pe gamă de roșu” - Băiat roșcat! 5) Suprafețe agricole pentru roșii - Timpul roșcovanului! - Retras în amor! 6) Femeie care nu roșește când spune vulgarități - Fundaș al echipei de fotbal Steaua al cărui echipament este roș-ablustru. 7) Unealta pentru pescuitul marin în care de prinde și roșioară - Stimulent vocal pentru roibul. 8) Material cu proprietăți metalice - E roș, ad literam. 9) Roșcovan la fațal - „roșu”, cunoscut balet din opera lui R.M. Glier (neart). 10) Fluviul european pe malurile căruia Armata Roșie s-a întâlnit cu armatele aliate în 1945 - „roșu”, un tablou de Henri Matisse (neart).

VERTICAL: 1) Turmu Roșu. 2) Lumină roșie-portocalie produsă de soare dimineața, înainte de a răsași - Ued în Sudan. 3) Tub gol! - Protagonista filmului lui Antonioni „Deșertul roșu”

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Dicționar: AMO, LOL, IIDA, AJA, OLE
Milcovul, 1989

(Monica) 4) Sculptor japonez (n. 1923) - Metal de culoare roșiatică, maleabil, bun conductor de căldură și clasicitate. 5) A desființa - Zeiță babiloniană, soția zeului soare Samaș. 6) Oxid de plumb de culoare roșie-portocalie - Scrisoare deschisă (abr.). 7) Comună în județul Bacău, pe Valea Trotusului - Bravo în limbaj spaniol. 8) Introducere în istorie! - Primele aventuri!

„Soarele ce azi e mândru, el îl vede trist și... / Cum se-nchide cu o rană printre nori întunecoși”, două versuri prin care M. Eminescu se încadrează temei noastre. 9) Cel cu fața roșie îl numim roșcovan. 10) Scriitor brazilian (Jorge; n. 1921) autorul romanului „Secerșul roșu” - Oameni care nu pot percepe diferența dintre culoarea roșie și cea verde.

La fel ca și în alte localități ale patriei, și în orașul Hateg, județul Hunedoara, s-au obținut importante realizări în domeniul construcției de locuințe. „În orașul nostru, ne scrie corespondentul voluntar Nicu Șbucnea, pe un vast teren viran s-a înălțat în ultimii 20 de ani un nou și frumos cartier de locuințe cu denumirea Aurel Vlaicu. Majoritatea celor care s-au mutat în blocurile de aici se îngrijesc ca ele să fie bine întreținute și gospodărite, astfel ca acest cartier să arate cât mai frumos. Unul dintre imobile însă, blocul C1, nu a fost întreținut corespunzător de locatarii respectivi și a fost nevoie să fie introdus în reparație capitală, cheltuindu-se mari sume de bani pentru efectuarea lucrărilor. Dar nici după terminarea reparațiilor unii locatari din acest bloc nu acordă atenție păstrării curățeniei și îngrijirii clădirii. Ca dovadă, fațada blocului a fost din nou deteriorată, pe pereți aparând tot felul de măzgăleli. Față de acestia, toți ceilalți locatari ar trebui să ia atitudine fermă și să-i determine să păstreze cu grijă acest imobil pe care îl au în folosință, să respecte întocmai normele de conviețuire socială.”

Știința nr. 14.646/1989

tv 12 octombrie 1989

19:00 Telegazeta
19:30 Partid și țară - o unică voință
Deplină aprobare de către întregul nostru partid și popor a propunerii privind realegerea tovarășului Nicolae Ceausescu în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român și a documentelor pentru Congresul al XIV-lea
19:45 Agricultură - programe prioritare
Campania agricolă de toamnă. Priorități, exigențe, fapte de muncă
Buletin agrometeorologic
Redactor Emanuel Ispescu

20:05 Laureați ai Festivalului Național „Cântarea României”
Redactor Marițana Rotaru
20:20 File de glorioasă istorie
Neclintii în vatra străbună
Redactor Maria Preduț
20:40 Film artistic
Tereza
Producție a studiourilor cehoslovace
Cu: Milan Krasko, Vlado Müller, Dana Kilehova, Marta Cernicka
Regia Andrej Lettrich
21:50 Telegazeta
22:00 Închiderea programului

vremea

În țară, vremea a fost în general frumoasă, cu cerul variabil, mai mult senin, în sud, dar cu înnorări temporare în nord. Precipitații sub formă de ploaie au căzut, pe alocuri, îndeosebi în zonele nordice și sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare, izolat și trecător, în zona montană din nord. Temperaturile minime au fost cuprinse între 0 și 10 grade, local mai coborâte în vestul și centrul țării și în zona subcarpatică din sud, iar cele maxime, în creștere ușoară și treptată, și s-au situat, în general, între 12 și 22 de grade. În București, vremea a fost predominant frumoasă, cu cerul variabil. Temperaturile minime au fost cuprinse între 4 și 8 grade, cele maxime între 18 și 22 grade.

anunțuri

VĂNZĂRI
Vând covor Tebriz, șifonier, patine de hochei, casete audio impimate.
Vând apartament trei camere decomandate, multiple dependințe, gaze la curte, garaj, zona Moșilor.
Vând televizor Opera HB și ferăstrău (drujbă).
Vând frigider Arctic de 240 de litri în stare impecabilă.

CUMPĂRĂRI
Cumpăr BMW 316/318 în stare ireproșabilă. Vând Volvo 244 în perfectă stare de funcționare.

amintiri

Tic 900 plus, un „vâr” al tehnologiei „Epooci de Aur”